

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119345082
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119345082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: Dušan Vykoukal, Ludvíkov dvor 801, 040 15 Košice - Šaca, IČO: 10 818 839, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 408,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/111/2019-135 zo dňa 15. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/111/2019-135 zo dňa 15. októbra 2020.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 408,83 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.2.2019 do zaplatenia a to do 15 dní odo dňa jeho právoplatnosti. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou podanou na upomínacom súde (Okresný súd Banská Bystrica) navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 408,83 eur s príslušenstvom titulom nároku na náhradu škody spôsobenej pri prevádzke dopravného prostriedku poistencami žalovaného. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 23.10.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle PEUGEOT 3008, EVČ : KS XXXDK, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému H.. Y. K.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a ten ju zaregistroval pod číslom 9528237883. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla si poškodený dal svoje vozidlo opraviť v servise žalobcu. Náklady na opravu vozidla boli 1.404,83 eur a táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2018060. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 5.2.2019 žalovaný oznámil poškodenému, že dňa 5.2.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným bola iba vo výške 878,83 eur. Celková nepriznaná suma predstavovala 526 eur a táto suma bola poškodeným postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.2.2019.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, a to v odpore proti platobnému rozkazu, navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdil, že vystavená faktúra mu nebola doručená a uplatnený nárok neevduje vo svojom účtovníctve. Poukázal, že žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa jej týkali. Niektoré síce vyplývajú z príloh žaloby, čo však vzhľadom na znenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nie je postačujúce. Ďalej žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu. Tvrdil, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený bol teda dlžníkom žalobcu a nemohol tak so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením tak došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tiež argumentoval, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje aj konkrétny prejav vôle postupcov postúpiť pohľadávku a aj samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je podľa žalovaného rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku nie je presne špecifikovaný. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia poukázal na tvrdenia uvedené v Oznamení o poistnom plnení, v zmysle ktorého bola poskytnutá náhrada primeraných nákladov za opravu motorového vozidla podľa kalkulácie Slovexperta.

4. Žalobca poukázal, že v žalobe je škodová udalosť špecifikovaná dostatočne jasne, zrozumiteľne a bez možnosti omylu s inými poistnými udalosťami, nakoľko je uvedené, kedy k nej došlo, aké motorové vozidlo bolo v jej dôsledku poškodené a aj pod akým číslom ju žalovaný zaregistroval. S poukazom na uvedené mal za to, že žaloba obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Zároveň nesúhlasil s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie. Uviedol, že nárok na poistné plnenie vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy vozidla. Preto nie je rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Poistený ako veriteľ postúpil krátený nárok na náhradu škody, ktorý mal voči žalovanému ako dlžníkovi, pričom faktúra žalobcu predstavovala iba vyčíslenie. Zdôraznil, že dôvodnosť žaloby preukázal listinnými dôkazmi a žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko neuviedol žiaden právny dôvod, pre ktorý by žalobca nemal mať právo na uplatnený nárok. Obrana žalovaného je iba v teoretickej rovine, pričom žalovaný nie je oprávnený krátiť nárok iba s poukazom na subjektívny názor, že krátenie je dôvodné. Poukázal i na to, že žalovaný sa v odpore odvoláva na kalkulačný program, avšak poistné podmienky neobsahujú špecifikáciu kalkulačného programu, ktorý sa má na výpočet nákladov na opravu použiť, čo je v zmysle výkladových pravidiel v neprospech žalovaného.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 442 ods. 1, 3; 524 ods. 1, 2; 797 ods. 2, 3; 799 ods. 3; 810; 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahujú úpravu spôsobu a rozsahu náhrady škody, zmluvy o postúpení pohľadávky, poistnej udalosti a jej vyšetrenia, povinnosti poisteného, zachraňovacie náklady, omeškanie dlžníka a nároky z toho plynúce. Ďalej podľa § 132 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o náležitostiach žaloby a § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), ktorý obsahuje úpravu práv a povinností poisťovateľa.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba obsahuje všetky podstatné náležitosti, že žalobca označil, predložil dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností a jasne špecifikoval žalobný návrh. Poukázal, že v upomínacom konaní súd vo veci rozhodol platobným rozkazom. Nebolo preto potrebné vyzývať žalobcu na doplnenie žaloby.

7. K aktívnej vecnej legitimácii žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný svoju procesnú obranu v tomto smere založil na tvrdení, že poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá ale vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo je v rozpore s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt. Súd prvej inštancie k tejto procesnej obrane uviedol, že ku škode na vozidle došlo už samotnou škodovou udalosťou a nie až opravou vozidla. Argumentoval, že faktúra za opravu vozidla slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok.

Vzhľadom na uvedené je preto irelevantné, či poškodený uhradil žalobcovi faktúru za opravu vozidla. Poškodený mal pohľadávku na náhradu škody voči žalovanému a túto postúpil na žalobcu. Uviedol, že z podstaty poistenia nevyplýva, že by poškodený poistnou udalosťou mal najprv znášať finančné dopady rizika, ktoré pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich previesť. Existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi poškodeným a žalovaným v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky vyhodnotil ako nespornú. V nadväznosti na uvedené považoval za nesporný aj následný vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom (postupníkom), na ktorého riadne a v súlade so zákonom prešli práva poškodeného (postupcu) ako veriteľa. Zdôraznil, že poškodený bol oprávnený postúpiť svoj priamy zákonný nárok, ktorý mal voči žalovanému. Postupovaná pohľadávka poškodeného voči žalovanému existovala a jej postúpením na žalobcu bola založená jeho aktívna vecná legitímácie v spore.

8. Ohľadne žalovaným namietanej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnej zmluve je zrozumiteľne, určito a jednoznačne vyjadrené, čo je jej predmetom, kto je dlžníkom a kto veriteľom, aký je právny titul postupovanej pohľadávky. Akcentoval, že zmluva o postúpení pohľadávky má všetky zákonom stanovené náležitosti a je platná a účinná. Poukázal tiež na nevyhnutnosť aplikácie princípu preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným záverom vyvolať riadne právne účinky.

9. Pokiaľ ide o úrok z omeškania súd prvej inštancie uviedol, žalobca svoj nárok žalovanému riadne preukázal a vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, má žalobca nárok na úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka.

10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1; § 262 ods. 2 CSP a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Poukázal, že odvolaním napadnutý rozsudok je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny, pritom je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. Uviedol, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s aktívnou legitímáciou žalobcu. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo je v rozpore s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný, keďže z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený plánoval postúpiť svoju pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V uvedenom prípade sa jedná o absolútnu neplatnosť, ktorá nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offa). Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť dodatočného schválenia, či dodatočného odpadnutia dôvodu (konvalidácie), nepremlčuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovoľávať každý, pretože pôsobí proti všetkým (erga omnes).

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Dôvodil, že žalovaný uvádza v odvolaní odvolacie dôvody, avšak neuvádza, v čom spočíva naplnenie jednotlivých odvolacích dôvodov in concreto. Nestačí pritom len poukázať na existenciu zákonných odvolacích dôvodov, ale je nevyhnutné, aby odvolateľ uviedol, na základe akých konkrétnych skutočností a akým spôsobom došlo k naplneniu ním uvádzaných odvolacích dôvodov. Aplikácia odvolacích dôvodov tak musí byť odôvodnená a preukázaná. Žalobca akcentoval, že žalovaný v odvolaní neuviedol, na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov a k akým nesprávnym skutkovým zisteniam dospel súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Rovnako neuviedol, na základe akých skutočností, dôvodov, dôkazov má za to, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne

posúdil. Argumentoval, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú a preto procesná obrana žalovaného týkajúca sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je dôvodná. Navyše na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 15.10.2020, žalovaný k svojej procesnej obrane neuviedol žiadne skutočnosti a nepredložil dôkazy, ktoré by vyvrátili žalobcom uplatňovaný nárok. Odvolanie žalovaného je založené na tých istých tvrdeniach a dôkazoch, na ktorých zakladal svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorá bola vyhodnotená ako neúčinná. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie bol pritom žalovaný pasívny, nevyjadril sa k žalobcom namietaným skutočnostiam a na pojednávanie sa nedostavil. Neuniesol tak dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností, čoho následkom bol neúspešný v spore. Žalobca ďalej poukázal na viacero rozsudkov Krajského súdu v Košiciach (napr. sp. zn. 4Cob/107/2018 zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 2Cob/75/2018 zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 2Cob/84/2018 zo dňa 27.6.2019), predmetom ktorých bolo nepriznanie poistného plnenia uplatneného poškodeným z povinného zmluvného poistenia škodcu z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, resp. z havarijného poistenia z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného vozidla, neuznania nákladov na opravu z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis. K predmetným rozsudkom uviedol, že odvolací súd sa totožne ako v tomto konaní zaoberal výškou normohodín účtovaných servisom, námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok a tiež otázkou, či je potrebné, aby žalobca predkladal doklady o úhrade faktúr za opravu vozidla na preukázanie výšky škody. V daných prípadoch odvolací súd v celom rozsahu potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie, nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ktorú použil aj v tomto konaní a priznal žalobcovi nárok na doplatenie plnenia do výšky normohodiny účtovanej servisom, resp. nákladov podľa faktúry servisu.

13. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 4.1.2021.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

16. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením. Posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

18. Odvolací súd zhodnotil, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Právne závery súdu prvej inštancie sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami.

19. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver.

20. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v odvolacom konaní odvolací súd uvádza :

21. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Z § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy, ktorými sú označenie účastníkov zmluvy (postupcu a postupníka) a identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka ako a kedy bola postúpená. Pokiaľ žalovaný namietal, že medzi poškodeným a žalobcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom vyplýva, že predmetom postúpenia bol priamy nárok poškodeného na náhradu škody voči žalovanému.

24. Vzhľadom na to, že žalovaný ako poisťovateľ, ktorý vykonáva povinné zmluvné poistenie, má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila, poškodený môže požadovať náhradu škody aj priamo od neho. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil priamo u žalovaného - poisťovateľa škodcu.

25. Sumarizujúc závery uvedené v odsekoch 23. a 24. tohto rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že poškodený bol veriteľom majúcimi pohľadávku voči žalovanému z titulu škodovej udalosti spočívajúcu v náhrade vzniknutej škody, ktorú platne postúpil na žalobcu. Preto námietka žalovaného, že medzi poškodeným a žalobcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, nie je dôvodná. Už momentom vzniku škody mal totiž poškodený pohľadávku voči žalovanému, ktorú platne postúpil na žalobcu, pričom pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu sa nevyžadovalo, aby poškodený uhradil náklady za opravu vozidla.

26. Odvolací súd zároveň uvádza, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva vôľa postupcu postúpiť v zmluve špecifikovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na princíp preferencie platnosti právnych úkonov, podľa ktorého právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky a nik nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol neplatný. V danom prípade bola postupovaná pohľadávka v zmluve riadne špecifikovaná, čo bolo správne ustálené aj súdom prvej inštancie. Pohľadávka poškodeného postúpená na žalobcu sa týkala tej časti sumy fakturovanej servisom (žalobcom) za opravu vozidla, ktorá ostala žalovaným neuhradená a bola vyjadrená číselne a aj slovne. Z vyššie uvedených dôvodov nemožno súhlasiť so žalovaným, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom.

27. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane priznaného úroku z omeškania ako vecne správny. Rovnako potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).